

Dosarul nr. 2ra-951/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Crigan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Veaceslav Zagorodniuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Reilean împotriva
lui Veaceslav Zagorodniuc cu privire la repararea prejudiciului material și
prejudiciului moral

împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Veaceslav Zagorodniuc și menținută hotărârea din
25 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost
admisă parțial

constată:

La 16 august 2018, Vasile Reilean a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Veaceslav Zagorodniuc cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 noiembrie 2010, Veaceslav
Zagorodniuc, aflându-se în ograda blocului locativ nr. X din str. XXXXX
mun. XXXXX, urmărind scopul vătămării integrității corporale, manifestată prin
strangularea lui, i-a aplicat lovituri cu mâinile peste corp, trântindu-l jos la pământ
și punându-i piciorul peste spatele lui, i-a tras ambele brațe în urmă și în sus.

Ca rezultat al acțiunilor ilegale ale lui Veaceslav Zagorodniuc, dânsul a suferit
XXXXX, care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3092 din 29
decembrie 2010, se califică ca vătămări corporale medii.

La 15 februarie 2017, Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție a emis
decizia irevocabilă, prin care Veaceslav Zagorodniuc a fost recunoscut vinovat de
comiterea infracțiunii săvârșite la 26 noiembrie 2010.

A precizat că, pe parcursul examinării cauzei, a suportat cheltuieli de judecată,
a achitat onorariul pentru doi avocați, care i-au reprezentat interesele în instanța de
judecată în sumă totală de 7 940 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 14, 1398, 1416, 1418, 1420 Cod civil, art. 119, 166, 167 CPC.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei de 7 940 de lei cu titlu de prejudiciu material.

La 3 aprilie 2019, Vasile Reilean a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea de la Veaceslav Zagorodniuc în beneficiul său inclusiv și a sumei de 784,11 de lei cu titlu de cheltuieli de tratament și a sumei de 7 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 25 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Veaceslav Zagorodniuc în beneficiul lui Vasile Reilean suma de 7 940 de lei, cu titlu cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul procesului penal.

A fost încasată de la Veaceslav Zagorodniuc în beneficiul statului taxa de stat, de care a fost scutit reclamantul prin efectul legii, în mărime de 238,20 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Veaceslav Zagorodniuc și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, având în vedere prevederile art. 123 alin. (3) CPC, au reținut că existența deciziei din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, menținută în vigoare prin decizia din 15 februarie 2017 a Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție, prin care Veaceslav Zagorodniuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii săvârșite asupra lui Vasile Reilean, fiind liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, deja stabilește existența temeiului de a pretinde recuperarea prejudiciului cauzat.

Prima instanță și instanța de apel au constatat că atât la momentul pronunțării sentinței, fiind admisă parțial acțiunea civilă, cât și ulterior emiterii deciziei instanței de recurs pe cauza penală, nu au fost încasate cheltuielile pentru asistență juridică.

Astfel, este întemeiată pretenția privind încasarea sumei de 7 940 de lei, cuantumul căreia a fost confirmat prin bonurile anexate la dosar.

La 19 aprilie 2021, Veaceslav Zagorodniuc a declarat recurs împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu respingerea acțiunii.

În susținerea recursului a invocat că pentru aceeași faptă care se imputa lui, înainte de a se pronunța, pe cazul unde dânsul figura ca inculpat, Vasile Reilean, prin decizia irevocabilă din 21 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Astfel, în cauza contravențională în privința lui Vasile Reilean, dânsul avea calitate procesuală de parte vătămată.

A precizat că anume Vasile Reilean a inițiat conflictul și i-a cauzat leziuni corporale, și prin prisma art. 1401 Cod Civil, pretențiile lui Vasile Reilean urmează să fie respinse.

Deciziile Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013 și 23 februarie 2015, la care se referă Vasile Reilean, au fost anulate prin deciziile Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2014 și 3 noiembrie 2015.

La fel, nu a fost probată legătura causală între evenimentele din anul 2010 cu starea sănătății lui Vasile Reilean în anul 2018.

Prin urmare, a accentuat că lipsesc elementele esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale și anume: fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu, și vinovăția.

Lipsa unui din aceste elemente, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală.

La 21 iunie 2021, Vasile Reilean a depus referință la recursul declarat de Veaceslav Zagorodniuc, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La 21 iunie 2021, Ana Romanova, mama lui Veaceslav Zagorodniuc a depus cerere, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, respingerea acțiunii și încetarea procesului din motiv că la data de XXXXX Veaceslav Zagorodniuc a decedat.

Se va menționa că odată cu depunerea acestei cereri, instanței de recurs nu au fost prezentate acte care ar confirma că Ana Romanova este mama lui Veaceslav Zagorodniuc, mai mult, certificatul de deces a lui Veaceslav Zagorodniuc a fost prezentat în copie neautenticată, prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu va supune examinării cererea depusă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 aprilie 2021 împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veaceslav Zagorodniuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Zagorodniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Veaceslav Zagorodniuc urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veaceslav Zagorodniuc.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru